

PR • P • JENI

VE SLUŽBĚ EVANGELIZACI

3. PILÍŘ

PŘEDSTAVENÍ TÉMATU

(TEXTOVÝ PŘEPIS VIDEO)

ÚVOD DO TÉMATU

Plynule navazujeme na druhý pilíř, který vidí farnost jako rodinu. Třetí pilíř řeší otázky, jak tato rodina komunikuje se svým okolím. Když jsme se zamýšleli nad úkolem, jak vstřícně přijímat lidi v našem okolí, jak mluvit o víře s nadšením nebo jak zůstat církví tam, kde nebude pravidelně kněz, napadl nás jeden záběr ze seriálu The Chosen. Jde o úžasnou scénu učedníků po zázračném rybolovu. Připomíná chvíli, kdy se Ježíš podíval Petrovi do očí. A v této výměně pohledů proběhla asi veškerá evangelizace na celá staletí. Pronikavý láskyplný pohled Krista přiměl učedníky k rozhodnutí: To je on. Na něho čekáme. Rozhodnutí učedníků dovršil Duch Svatý, když je Pán vyslal slovy: „Jděte do celého světa a hlásejte evangelium.“ Láskyplný pohled. Jděte. „Jděte“ je povzbuzení i pro nás.

TEOLOGICKÝ ZÁKLAD A SYNODA

Velkým nedorozuměním je, že evangelizaci se mají věnovat jen kněží nebo lidé s teologickým vzděláním. Papež František říká, že každý křesťan je misionářem do té míry, v jaké se setkal s Boží Láskou v Ježíši Kristu (EG 120). Už v evangeliu můžeme vidět příklady lidí, kteří nemají žádné vzdělání, a přece hlásají radostnou zvěst. Třeba samařská žena, která po osobním setkání s Ježíšem změnila svůj život a všem o něm vyprávěla.

Evangelizace vychází z našeho křtu a je posláním každého. Proto nejsme jen učedníci nebo jen misionáři, ale učedníci-misionáři. Učedník nachází radost ve vztahu s Kristem a misionář tuto radost předává tam, kde žije. Nejdůležitější přitom nejsou akce a kurzy. Jde především o to, jak žijeme v našich rodinách, společenstvích i na pracovišti.

Zároveň máme vycházet ven a všímat si lidí okolo sebe. Naše periferie přitom nemusí být daleko. Ke komu jsme tedy posláni? Možná k mladým lidem, kteří se v kostele nudí a nevidí v něm smysl. K rozvedeným, kteří si připadají na okraji. K těm, kteří se cítí být církví jinak zranění nebo odmítnutí. Nebo k lidem, kteří do kostela vůbec nechodí. Jsme posláni ke všem lidem.

V synodě zaznělo ještě další důležité poselství: Nečekáme, že všechno udělá kněz. My všichni jsme připraveni převzít svůj díl odpovědnosti. Potřebujeme k tomu však povzbuzení, důvěru a doprovázení. Chceme mít jistotu, že ve svém úsilí nejsme sami.

BARIÉRY V EVANGELIZACI

Abychom k lidem mohli vycházet, měli bychom se zamyslet nad tím, proč nepřijdou sami. Podněty ze synodálních skupinek jsou jasné: chceme církev, která je srozumitelná a přitažlivá. Co tedy lidem stojí v cestě? Často naráží na neviditelné bariéry – pocit, že nám nerozumí, že jim budeme kázat a nepřijmeme je takové, jací jsou, nebo strach, že u nás budou za cizince.

V první otázce se vás proto ptáme:

Co podle vás lidem nejvíce brání na cestě k víře? A jak to můžeme změnit?

Tyto zdi nemusíme bourat složitými projekty. Často stačí obyčejné lidské aktivity: společná farní brigáda, Noc kostelů, pozvání do farní kavárny nebo na kurz Alfa, kde se víra sdílí v přirozené atmosféře. Právě naše srozumitelnost, lidskost a otevřené srdce jsou tím nejdůležitějším mostem.

Proto se vás v druhé otázce ptáme:

Podařilo se vám ve vaší farnosti najít účinný způsob, jak oslovit lidi „zvenčí“?

Pokud ano, jaká aktivita nebo způsob oslovení u vás zafungoval? Pokud ne, co vám v tom brání?

ZŮSTAT NA BLÍZKU

Změna farní sítě může znamenat, že v některých obcích nebude kněz přítomen tak často jako dnes. Je důležité, aby tato místa nezůstala prázdná, ale abychom v nich jako církve žili dál. Církve jsme my všichni – v práci, ve škole, v domově pro seniory, mezi hasiči nebo v zastupitelstvu. Tam všude může víra zůstat živá a blízká. Cílem je, aby žádné místo nebylo bez kontaktu s evangeliem. Abychom jako církve zůstávali lidem nablízku.

Proto bychom se vás rádi v další otázce zeptali:

Jak může vaše farní společenství svědčit i mimo kostel? Kde ve vaší obci vidíte příležitost pro svědectví víry, službu a spolupráci?

Zamysleme se také nad tím, jak se věnujeme těm, kteří se přidali do našeho farního společenství teprve nedávno. Jak pro ně můžeme vytvořit skutečný domov, aby se nám po první akci nebo křtu neztráceli, ale cítili se přijatí takoví, jací jsou?

Čtvrtá otázka tedy zní:

Co konkrétního můžete udělat pro to, aby se u vás lidé cítili dobře a přijatí takoví, jací jsou? Jak zajistit, aby se nově příchozí po akci nebo křtu neztráceli?

FORMACE

Misie není jen „akcí navíc“. Je to hlavní cesta k obnově naší diecéze. Přitom vůbec nejde jen o opravu budov, ale o to, jak budeme společně žít jako křesťané. Být učedníkem, který žije živý vztah s Bohem a dokáže o tom mluvit s druhými, není jen pro vyvolené. Je to součástí života každého z nás. Abyste na to nebyli sami, diecéze i farnosti vám chtějí nabídnout podporu. Ať už jde o společné sdílení, praktické návody, nebo mentorství.

V poslední otázce nás proto zajímá:

Co by vám nejvíce pomohlo, abyste na své misijní poslání byli připraveni?

ZÁVĚR

Doufáme, že se nám podařilo předat vám povzbuzení, že misie a evangelizace je především o radosti z víry, kterou sdílíme i navenek.